

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

58. Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Celso. Gandaven.
Exemptionis. Veneris 10. Maii 1647.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

assignare principium alicuius temporis; In praesenti autem casu clare constat decimatio quod desumitur ex Privilio exemptionis dictis Fratribus concessis per Bonifacium Octavum, & ab ipsis Dominicanis in actis producto, ex quo propterea remanet destructa natura immemorabilis. *Put. dec. 5. 42⁶. n. 2. lib. 2. § 467. num. 6.* coram Papa Gregorio Decimo quinto 454. num. 4. & 1102. num. 8. vers. sed collitur difficultas coram Cardinale Seraphino, Buratt. decision. 551. n. primo, vers. unde sequitur, & decif. 83. num. 6. in recent. & 542. num. 3. p. 4. Toleiana Decimaru[m] de Capilla 4. Iulij 1640. coram Eminentiss. Domino Cardinale Vero[spio], & in Burgen. Decimaru[m] 26. Maij 1642. coram Reuerendissimo Domino meo Patauino, Coloniensi. Iurisdictionis 7. Maij 1646. vers. quoad secundum coram R.P. D[omi]no Corrado. Addendum est etiam quod testes pro Fratribus examinati non coarctant negatiuum scilicet, quod illi non soluerint, nec soluere potuerint, quin ipsi sciuissent, prout deponeperneccesse deberent; nam quanvis ipsi deponant de aliquo tempore minimè suffit solutum, potuit tamen alio tempore solui, vt explicat Cardin. Caualer. decision. 487. n. 3. Seraphini dicta dec. 1102. num. 8. vers. & ideo in recent. dec. 667. n. 9. part. 4. & dec. 23. num. 5. p. 6. & Cordubensis. Decimaru[m] 10. Maij 1604. coram Oriembergo, confirmata 8. Maij 1610. coram Sanctissimo Domino Nostro Vercellensi. Decimaru[m] 13. Novemb. 1645. vers. minus obstat, & 15. Iann. 1646. coram R.P. D[omi]no Cerro.

7. Vnde cum dicta immemorabilis, & prescriptio à Fratribus praeterna non remaneat concludenter probata, & per tres sententias conformes canonizata, interim ipsi impeditre nequeunt, quin Capitulo concedatur manutinetur. *Marefor. var. refol. lib. 1. c. 13. n. 67. & 8. di- f. H[ab]it. Modern. Perus. obser. 45. num. 19. Theatina Iuris- dictionis eum Vbaldo Seniort post dictum irat. de manu- tent. decif. 137. n. 2. Mantie. decif. 296. & in recent. decif. 273. num. 1. part. 2. maximè cum prescriptio in materia decimatum extendatur de Prædio ad Prædiū, sed quolibet Prædio probari debeat iuxta regulam tantum præcriptum quantum possessum, Buratt. dec. 402. num. 4. Caualer. dec. 487. num. 4. Postb. de manu ob- seru. 73. num. 183.*

8. Et dum de anteriori possessione Capituli non dubitatur, multò minus suffragatur Fratribus allegata quasi professo exemptionis: cum non doceant quod scientia, & patientia Capitulo non soluerint Seraphinus dicta decif. 1102. n. 8. vers. & maximè Buratt. dec. 572. num. 13. dicta Hispana. Decimaru[m] 27. Junij 1644. § pri- mò quia non obstat, &c. vbi in hoc proposito luculent[er] multi allegantur Doctores. In praesenti autem casu excluditur talis scientia, & patientia Capituli dum decima non ipsomet Capitulo exiguntur, sed arrendantur, ut sit consideratum in dicta Vercellensi. Decimaru[m] 13. Nouembri. §. minus etiam probatur coram R.P. D[omi]no Cerro. Immo potius euidentissima resultat contradicatio, & relata sunt Capituli dum ab ipso in arrendamentis, & locationibus, qua factæ fuerint pro tempore, excepta, & reservata apparent illorum omnium decima, qui eas soluere reguallent ad effectum, vt contra illos iudiciliter experiri posset, vt deponunt testes dicto *Summario* n. 7. per quam contradictionem necessario infertur Capitulum nunquam intellectiss. eius quasi possessorem velle dimittere, sed saltem eam animo retinere, quæ vt sufficiat ad istum effectum explicat glof. in l. 1. s. in verbo possidet, l. 3. §. in omittenda ff. de acquirend. poss. Gratian. discept. forens. c. 384. n. 31. vers. negre obstat. Buratt. dec. 604. n. 1. vers. nec possunt dici. & dec. 823. num. 5. vers. sum quia, & in recent. dec. 241. n. 4. vers. rwsus. § 60. n. 3. part. 1. & 129. n. 4. vers. quod sufficit part. 4. Duran. dec. 138. n. 5. & dicta Hispana. decimaru[m] coram R.P. D[omi]no Cerro nec visa, ibi. Vnde resultat, & in allegata Hispana. Decimaru[m] de Baroana

coram R. P. D[omi]no Cerro §. quicquid circa fin. & talis continuatio possessionis metienda est ex parte posses- sori, non autem ab eo contra quem possideatur: *Guido- pap. dec. 629. & coram Papa Greg. XV. dec. 175. n. 2. & ibi Adden. n. 18. & in rec. dec. 341. n. 1. vers. que possesse & 562. n. 2. part. 1. & 205. n. 2. part. 2. d. Hispanen. de- cimaru[m] 27. Junij 1644. vers. Quia quis responsum. Da- to igitur, quod Arrendarij eriam fuerint negligentes in exigendo tales decimas, eorum tamē negligentia non praediudicavit Capitulo, minusque illud priuauit sua possessione, quinimō illius vigore manutentionem petere potest iuxta doctrinam Bartol. in l. 1. s. in n. 3. ff. de acquir. poss. *Voral. dec. 170. n. 9. & 187. n. 8. Adden. ad dec. 116. n. 5. coram Papa Greg. XV. & dec. 12. n. 6. vers. Et Ministr. par. recent. & docte fuit etiam firma- tum in dicto Hispanen. coram R.P.D[omi]no Cerro §. quia vers. Non tigie & coram R.P.D[omi]no Cerro §. 2. quia, & in Vercellen. decimaru[m] 13. Nouembri 1645. §. Minus & coram eodem R.P.D[omi]no Cerro.**

9. Demum nihil referit quod bona huiusmodi transierint ex personis laicis in Ecclesiasticas personas. Quia cu[m] agatur de aliis Ecclesia, ac eius Capitulo, illius certè conditio respectu huiusmodi exactionis mutari atque fieri deterior non potuit ex mutatione personarum, contra quas possidebat, c. quoniam ubi Abb. §. 1. de offl. deleg. l. 3. §. ex his de verb. signif. Gratian. discept. foren. c. 113. n. 17. & c. 110. n. 59. Lotter. d[omi]ne benef. g. 38. n. 110. lib. 1. o. 1. de Modern. Perus. obser. 56. n. 5. Caua- ler. dec. 83. n. 7. & 379. n. 8. & in recent. decif. 341. n. 1. ibi. Quia ex mutatione par. 1. Romana fiduciocommissi de Episc. 4. Aprilis 1631. coram Eminentissimo Cardinali Vero[spio].

Et ita utique parte informante &c.

DECISIO LVIII.

Sacrae Rotæ Romane coram R.P.D. Celso.

Gandaeñi. Exemptionis.

Veneris 10. Maij 1647.

§. 1. Existentibus Monasteriis tam Fratrum, quam Monialium SS. Salvatoris Ordinis Sancti Bri- gitte Teneramundanae in pacifica quasi possessione exemptionis ab auctoritate, & potestate Episcopii Gandaen. Ordinarij contendens eadem Monasteria, nec non personas, & bona illorum iurisdictioni sue esse subiecta, fuit per signaturem Sanctissimi, commissa causa Eminentissimo Cardinali Panzirolo tunc Rota Auditori, in cuius locum suffitius dubitauit, an confitaret de omnimoda exemptione, & libertate à iurisdictione Ordinarij: Et DD. in contumaciam Episcopii ne- gligentis comparere, informantibus tanquam Monialibus, Fratribus, & confessario, affirmatiue responderunt. Moti ex amplissimis privilegiis, & indultis Summorum Pontificum Bonifacij IX. Iohannis XXII. Pauli II. & Leonis X. Datis in sum. n. 2. 3. 4. & 5. Ex quibus aperi- tissime constat dicta Monasteria, Abbatiflani, & Moniales, & confessationem, necnon bona quacumque tam praefixa, quam futura, esse proflus exempta, & immunita ab omnimoda Ordinarij, & aliorum quorumcumque iurisdictione, auctoritate, potestate, dominio, visitatione, & correctione, & sub iure, proprietate, ac protectione Domini Petri, eiusque S. Sedis fuisse suscepta, ex cuius amplissima concessionis forma clare resultat omnimoda, & totalis exemptione corundem Monasteriorum, à iurisdictione Ordinarij, iuxta teor. in cap. se Papa & in c. cum persona de priuili. in 6. Innocen. in c. veniens n. 7. vers. libertate de verbis signif. Ang. in summ. verbo exemptus num. 1. & ead Tabien. n. 4. Doc. conf. 113. n. 6. vers. & in isto privilegio, & n. seq. vi ampliat, etiam si non fuerit facta mentio de iure Ordinarij. Quod eti- voluit

voluti Chokier, de iuri d. o. d. in exemplis. l. q. 11. à n. 5. vers. nec erat necesse usque ad fin. Mastard. de prob. com. 713. n. 1. vers. primo si dicatur, & p. 2. Mar. Anton. var. res. lib. 3. res. 4. n. 1. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 123. n. 11. vers. primo si Ponifex, & seq. Rota in Brun-difina iurisdictionis 9. Februar. 1579. coram Bubalo, & coram Seraph. dec. 1025 per tot.

2. Nec obstat visum fuit, quod Abbatissæ, & Moniales, necnon Fratres, & confessarii renunciaverint priuilegiis prædictis subiecto se, & bona iurisdictioni eiudem Episcopijnam ultra quam huiusmodi renun-tatio extorta fuit per vim, & metum ut firmatum fuit in prædicti causa sub die 29. Aprilis 1641, coram Eminentiss. Panzirio, & propterea nullius est roboris, & momenti tot. titul. ff. C. quod met. cau. Bart. in l. 1. §. 2. n. 7. ff. quar. rer. act. non datu. conf. i. de renunc. Rel. cons. 100. n. 122. & seqq. lib. 4. & firmatum fuit in Posuanien. Abbatis 15. Iunij 1646. coramme.

3. Adhuc dicebant DD. renunciationem prædictam non sustineri, ex quo non potest exemptus sine confessu Pontificis, cui immediatè subiectus est, renunciare priuilegii Apostolicis, & iurisdictionem alterius prorogare iex. est expres. in c. cum tempore de arbitri. ibi. Cum & si sponte volueris de iure tamen nequieris sine licentia Romani Pontificis renunciare &c., & notat ibi Abb. n. 2. idem Abb. in c. significasti n. 8. in fine, vers. conclude ergo, & n. 9. de for. comp. Castr. cons. 431. n. 3. vers. quod autem lib. 1. Ferret. cons. 102. n. 17. & 28. Gai. præf. obser. 40. n. 1. per tot. vbi n. 5. redditio-nem, quia interest superioris nè subditus ab alio iudicetur. Roderic. quæst. reg. tom. 1. quæst. 36. art. 5. col. 1. vers. præterea facit. Mandos. design. grat. §. exemptiones ab Episcopis vers. exemplis à iuri d. i. l. fol. mibi 121. Sanch. super Decalog. lib. 4. c. 39. sub n. 19. vers. prima negat Modernæ iure Abbatissæ & Monial. diff. 17. quæst. n. 2. & seqq. 9. & in puncto firmavit Rota dec. 456. num. 10. 14. & seq. dec. 461. numer. 20. & seqq. parie s. in recent.

4. Et quamvis glo. fin. in d. c. cum tempore de arbitri. firmet, sustinere repunctionem in præiudicium renun-ciantis, licet secus in præiudicium superioris, nihilominus quicquid sit de hiuusmodi opinione, quam in terminis exemptionis reprobatur Abb. in eodem c. cum tem-pore n. 7. ea ratione, quia priuilegium exemptionis respicit non solum favorem exempti, sed etiam ex-imentis, quorum ius est taliter coniunctum, & conne-xum, ut diuidi, & separari non possit, & firmavit etiam Rot. d. dec. 456. num. 11. & tribus seqq. & dec. 461. à n. 24. part. 5. recent.

5. In omnem casum non procedit in exemplo im-mediato subiecto Sedi Apostolica, ut aduerit Felin. in c. P. G. n. 13. vers. & intellig. de offic. & potest. Ind. deleg. Rota coram Seraph. dec. 1595. n. 7. vers. cum enim ipsi, & coram mem. Greg. XV. dec. 325. n. 23. ibique Add. n. 29.

6. Exceptio vero præscriptionis in partibus alias deducta nullo modo merebari allegari, tum quia illa non iustificabitur in facto, prout nec esset iustifi-canda, tum etiam quia dum in contrarium conflat de quasi possessione exemptionis, quæ sita per Fratres, & Moniales, cessat quæcumque præscriptio præterea per Episcopum circa exercitum iurisdictionis, quæ in om-nem casum non relevaret, cum non possit præjudicare iuribus Sedis Apostolica per iex. in c. ad audientiam in fines, ibi Abb. n. 12. & Felin. n. 17. de præscrip. amb. quas affl. C. de sacro. Ecc. Rota coram Seraph. dec. 1025. n. 22. vers. præter has, & num. 23.

7. Praesertim attento decreto irritanti in præfatis in-dultis Apostolicis apposito, propter quod inficitur quic-quid in contrarium gestum fuerit tam quoad titulum, quam quoad possessionem, adeo, ut per negligentiam, & non vñum, nullum fuerit eidem Monasteris præiudi-cium illatum ut post Archidiac. & alios probat Felin.

in c. cum accessissent n. 30. vers. quarto limita de confi-
d. Rota dec. 3. de priuile. in antiqu. & dec. 240. num. 4. par. 4.
diu. coram Buratt. dec. 704. n. 10. vers. tertio quia. Et
fortius vigore Confitut. san. mem. Urbani VIII. edita
sub die 5. Iunij 1641. incipien. Romanus Pontifer in
§ necnon reliqua omnia.

8. Minus relevat, quod iuxta Regulas eiusdem Ordini-nis in cap. 26. constituantur Episcopis tam Sororum, quam Prætrum dictorum Monast. etiorum Patet, ac vi-tato necnon etiam Index in omnibus causis, quia cum postea superuenient priuilegia exemptionis à Bonificio IX. de aliis Pontificibus concessa, per quæ omnis iu-
risdictio Ordinario competens in personas, & bona hu-
iis religiosis, sublata fuit, utique dubitari non potest,
quin fuerit derogatum dispositionem eiusdem reg. per
tex. in capite 1. e. const. in 6. Rota coram Greg. XV. dec.
267. numero 9.

9. Demum, ad id quod dicitur ex dispositione Con-cilij Trident. competere ordinario ius visitandi Monas-teria, & loca exempta, placuit pro min. DD. responsu
alias data in decisione Eminentiss. Cardinalis Panzirio-
li, nempe dispositionem prædictam non habere locum
in illis Ecclesiis, & Monasteriis, in quibus regularis
obseruantia exercetur, vt appareat ex verbis eiusdem
Conc. scilicet 21. c. 8. de reform. ibi. Propterea commandata
Monasteria &c. in quibus non vigerat regulis obser-
uantia &c. exempta ab Episcopis, etiam tamquam Apo-stolica Sedis delegatis annis singulis visitante & no-
rat Roderic. quæst. reg. rom. 1. quæst. 36. col. 3. tis. sed. b.
que diximus.

Et ita &c.

DECISIO LIX.

Sacra Rot. & Romane coram R. P. D. Bichio.

Barchinonef. Exemptionis.

Luna 20. Maij 1647.

§. 1. R Oralis sententia à R. P. D. Anco Corrado la-te confirmatio hodie in gradu appellationis revocata fuit in dubium, & pro confirmatione respon-sum, quia ex decisionibus editis in prima instanza coram b. m. Coccino, & coram eodem D. meo Corrado satis eius iustitia apprehenditur, ut dixit Rot. dec. 125. n. 4. p. 5. recent. & validitas apparer ex revolutione pro-cessum iuxta vulgarem decisionem Capit. dec. 160. p. 2. concurrente autem validitate, & iustitia sententia est confirmata Marc. Anton. de Amat, dec. 41. n. 3. Rot. dec. 207. n. 1. & dec. 295. n. 1. part. 5. recent.

2. Neque vrgit vñicum ex aduerso deducimus obie-
ctum nullitatis ex quo sententia sit concepta per abla-
tum ab solutum, ibi, salvo tamen & referendo Sententia
Sedis beneplacito, qui ablatum facit conditionem 1. à
testatore ff. condit. & demonst. Surd. dec. 268. n. 11. Coc.
dec. 47. n. 1. conditio vero efficit ut sententia tanquam
nulla veniat reuocanda, scilicet cum Index, ibi glo. in verb.
palam est circa fin. ibique Bar. n. 3. C. fin. & interloc.
omn. indic. l. 1. §. bidnum ibi sane quidem ff. quæd. appella-
lan. sit c. bidnum 2. quæst. 6. Franc. in c. præterea num. de
appellat. Guidop. dec. 67. n. 11. Ofaſe. dec. 146. n. 2. Quo
magis quia hactenus conditio beneplaciti Apostolici
purificata non fuit, ut per Io. Andri. ad ſpecul. de ſen-
tent. § in iuxta n. 17. vers. si index, Bald. in d. l. cum index
n. 8. C. de ſenten. & interloc. omn. indic. Bv. ſat. in terminis
sententia conceperetur per ablatum ab solutum conf.

115. n. 6. & 2. seqq.

3. Nam pro responsive Domini animaduertentur,
quod sententia in parte substantiali nullam habet con-
ditionem, fed purè & absolute declarat. Capitulum &
Canonicos Cathedralis Barchinonefis, & singulos
corum